

СІМСОТ СОЛОВ'ЯТ

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ
«ВЕСЕЛКА» КИЇВ 1973

Printed in the Soviet Union

СІМСОТ СОЛОВ'ЯТ

Українські народні
дитячі пісеньки
та виграшки

**Holy Trinity Ukrainian
Orthodox Cathedral**
154 East 10th Ave.
Vancouver, B.C. V5T 1Z4

88

Малював
ЮЛІЙ КРИГА

Що то за коза,
Що то за дивна!

Ходила коза
По диких степах,
По темних лугах.

Де взявся заєць,
Став козу лаять:
— Ти своїм діткам
Не господиня.

Ти б взяла серпок,
Побігла в степок,
Нажала б снопок,—
Нагодувала
Своїх діточок,
Козеняточок.

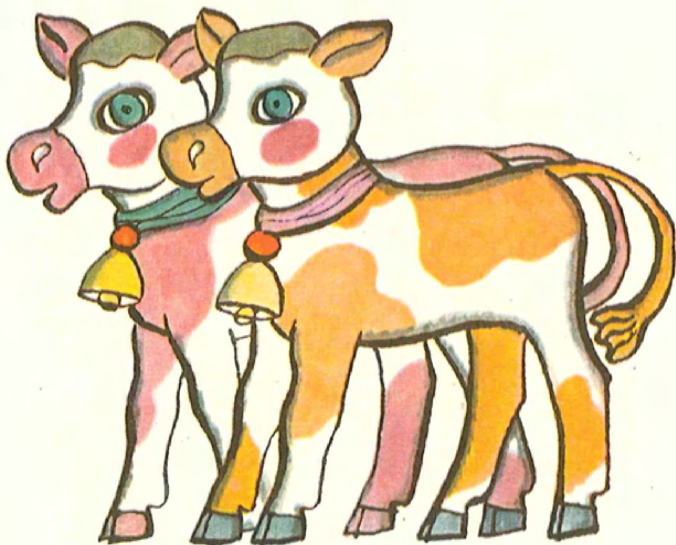

Женчик, женчик
Невеличкий,
На женчику черевички,
І шапочка чорненька,
І латочка червоненька.

В цьому дворку, як у вінку!
Там господар, як виноград,
Там господиня, як калина.
Їхні сини, як соколи,
Їхні дочки, як квіточки.
По саду ходили, сад садили.
Сад садили, сад поливали
Вищий мене, кращий мене.

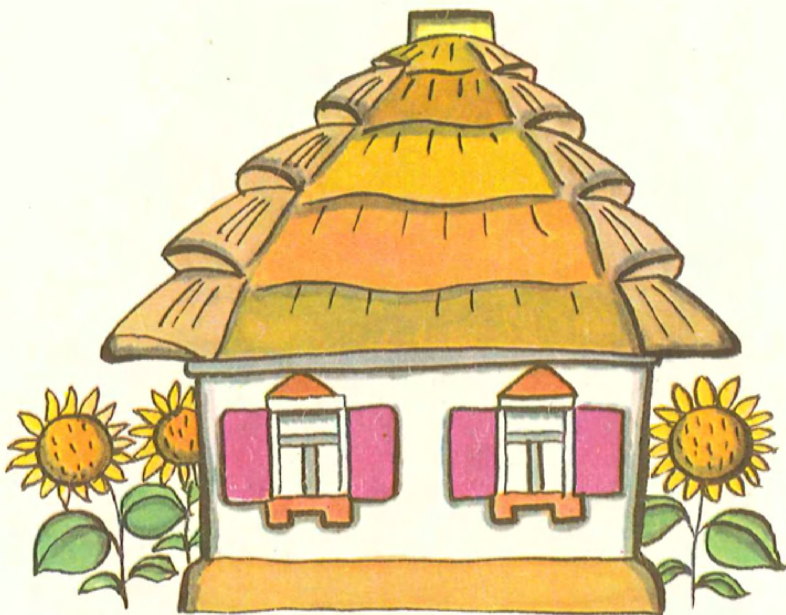
Стоїть півень на току
У червонім чобітку.
Будем півника просити:
— Ходи жита молотити.

— Ой коники сиваші,
Чи були ви на паші,
Чи чувесь на силі
Поїхати по селі?
Чи звезете пшениченьку
Та на тую гіроньку крутую,
Та під тую світлоньку новую?

Тосі, тосі,
Гуси в просі,
Кізка в капусті,
Ганя на грушці.

Вийди, вийди, сонечко,
На дідове полечко,
На бабине зіллячко,
На наше подвір'ячко,
На весняні квітоньки,
На маленькі дітоньки,
Там вони граються,
Тебе дожидаються.

Сидить зайчик під липкою,
Сіє муку калиткою.
Ведмідь каже: «На хліб? На хліб?»
Зайчик вушками — тріп та тріп.

Качка йде,
Каченят веде
На попасочку,
На порясочку,
На холодну водицю,
На зелену травицю.

- **З**айчику, зайчику, де ти бував?
- У темнім гаю.
- Розкажи, розкажи пригоду свою.
- Вовчика сірого я в ярк загнав,
Лисоньку рудую у мішок сховав.

- Де сховав? Де сховав?
- В драному мішку.
- Покажи, покажи спійманку таку.
- Лисонька рудая, хитра та прудка,
Дірочку вигризла, вилізла з мішка.
А коли вона тікала, то мене перелякала.
Он як!

А дід зими санки ладить,—
На ярмарок попровадить.
— Стій, діду, постій, діду,
Може, ще я й не поїду!

Біжить зайчик дорогою
Та й скаче,
Затуляється лапками
Та й плаче:

— Усі ж бо я та й городи
Обійшов —
Ніде ж бо я капустиці
Не знайшов.

Напекли млинців,
Назвали кравців.
А кравець за млинець —
Та й побіг у танець.

Іде, іде дід, дід,
Несе, несе міх, міх.
Оттакий дідище,
Оттакий страшище!
Оттакий ногатий,
Оттакий рукатий,
Оттакий вусатий,
Такий бородатий!
Оттакий дідище,
Оттакий страшище! —
А я не боюсь!

Був собі журавель
Та журавочка,
Накосили сінця
Повні ясельця.

Ой проведу зайчиків до бору,
А сама вернуся додому.
— Ой ідіте, зайчики, ідіте
Та нашого жита не ломіте.
Та наше житечко в колосочку,
Та наші дівчатонька у віночку.

А ти, коте Марку,
Ходиш по ярмарку,
Не купуєш, не торгуєш,
Тільки робиш сварку.

Де тії ковалі живуть,
Що золоті сокири кують?
Ковалю-коваленку,
Скуй мені сокироньку,
Сокироньку-топірець,—
То буду я молодець.

Два півники, два півники
Горох молотили,
Дві курочки-чубарочки
До млина носили.

Цап меле, цап меле,
Коза засипає,
А маленьке козенятко
На скрипочку грає.

А вовчок-сірячок
З лісу виглядає,
Та на біле козенятко
Скоса поглядає.

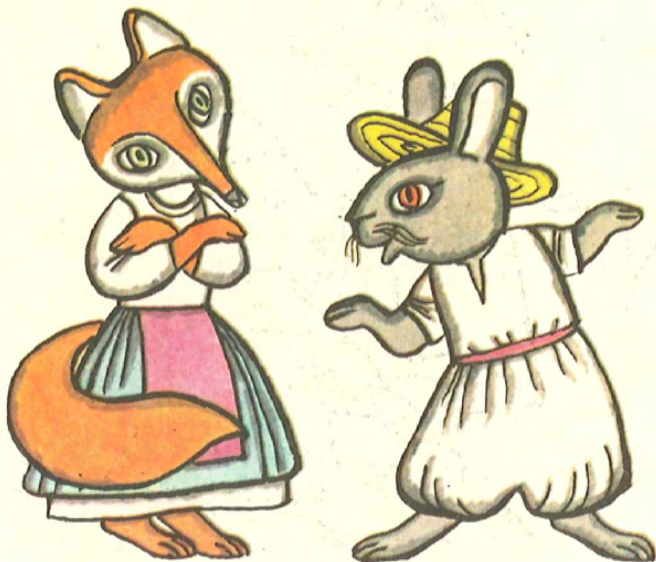
Казав же ти, берестоньку,
Що не пуцу з себе листоньку,
А тепер пускаєш,
Земличеньку встеляєш.

— **Д**обрий вечір, зайчику,
Куди йдеш?
Скажи мені правдоньку,
Де живеш?

— Отут живу в хатоньці
Край води,
А ти туди, лисонько,
Не ходи!

Ой є в лісі калина,
Там Ганнуня ходила,
Калиноньку ламала,
Голівоньку квітчала.

До бору, зозулько, до бору,
Там тобі гніздечко увите,
Зеленою ротою покрите.
Там тобі ягідки суниці,
Там тобі водиця з криниці.

Ой не ходи, журавочко,
Та на той пожар,—
Як попечеш білі ніжки,
Буде мені жаль.

- **Л**асю-Парасю,
Де була?
— У лісі.
— Що їла?
— Горісі.
— Чим кусала?
— Зубами.
— Куди клала?
— До мами.

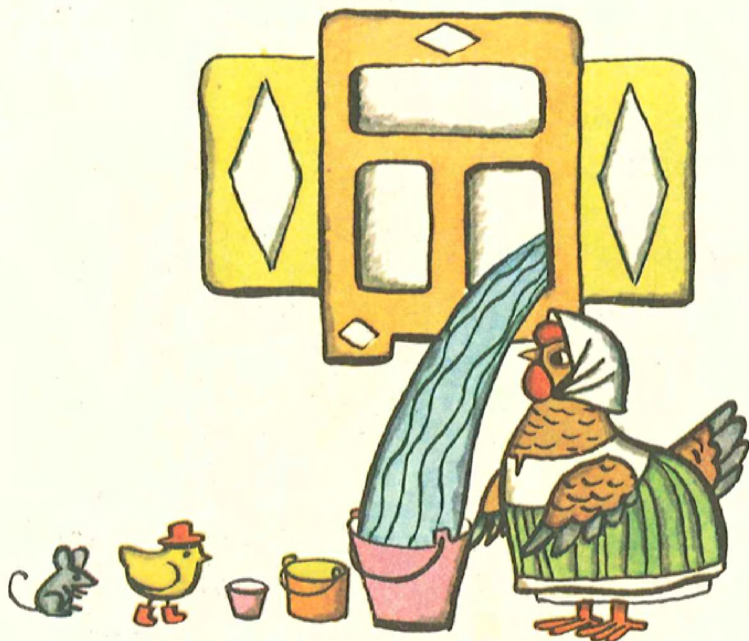

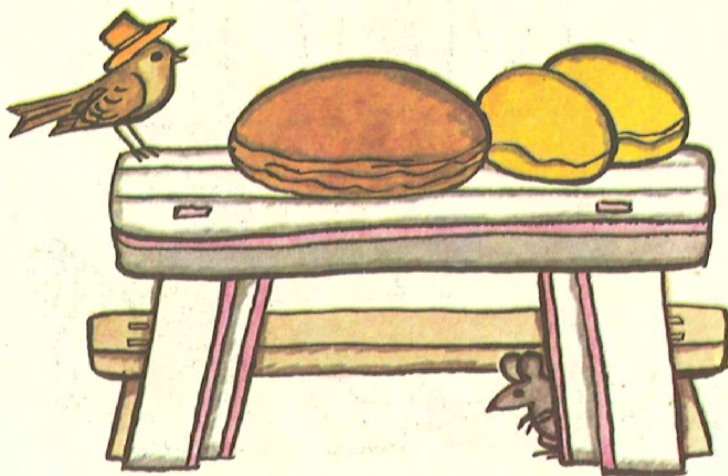
Козуню-любуню,
Пристань до мене.
Добре тобі буде
Жити у мене:
У мене водиця
Віконцем тече,

У мене горобчик
Хліба напече,
У мене лисиці
Спечуть паляниці,
У мене ведмідь
Ізварить обід.

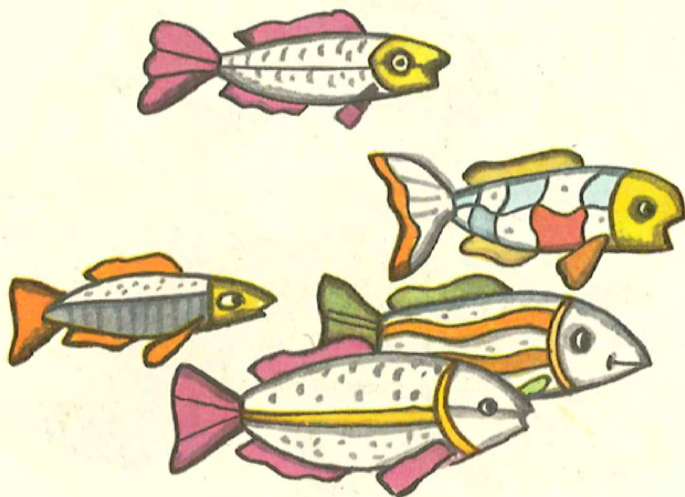

Гайку, гайку,
Дай гриба й бабку,
Сироїжку з добру діжку,
Хрящика з ящика,
Красноголовця з хлопця.

На морі-морі,
На синім роздоллі
Там жука-риба грала,
Золотее перо мала,
Сама собі дивувала,
Що хороше виграла.

Їхав лис через ліс,
Поламав п'ять коліс.
Треба стать погадати,
Скільки йому грошей дати.

У нашого Омелечка
Невеличка сімечка:
Тільки він та вона,
Та старий та стара,
Та дві дівчини косаті,
Та два парубки вусаті,
Та дві Христі в намисті,
Та дві ляльки в колисці.

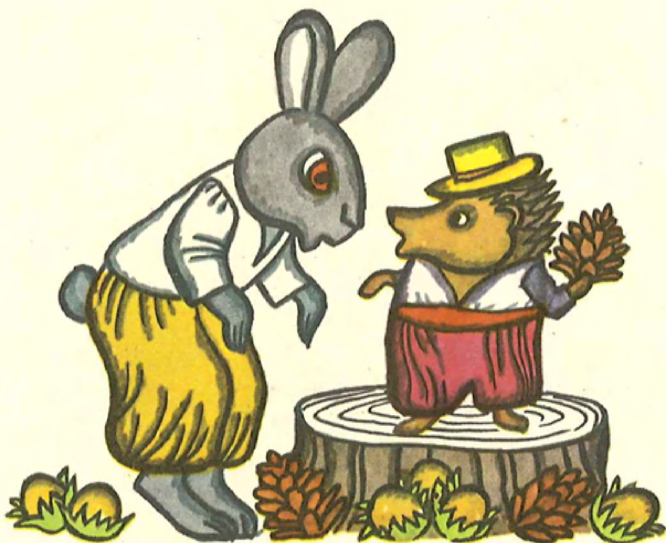

Ой попід лісок, лісок
Припав дрібненький сніжок,
Там Мариня ходила,
Слідоньки поробила.

Мала білочка
По ліщині скаче,
Шишки, горішки
У торбину мече.
Плаксивим дітям
Дала по лушпинці,
А чемним, гарним
Те, що всерединці.

Ходить бусол по болоту,
Кличе хлопців на роботу.
Хлопці кажуть: «Не хочу».
Бусол каже: «Заплачу».

Ой у вишневому садочку
Там соколенько облітає
І в вишневий сад заглядає —
Чи хороше галочки гніздечко в'ють:
Чорним шовком починають,
А зеленим повивають,
А червоним покрашають.

Ой хвалилася березонька:
— На мені кора білесенька,
На мені листя широке,
На мені гілля високе.

Ой обізветься зелений дубочок:
— Не хвалися, ти, березонько.
Не ти свою кору вибілила,
Не ти своє листя широчила,
Не ти своє гілля височила.

Вибілило кору ясне сонце,
Широчив листя буйний вітер,
Височив гілля дрібний дощик.

Три зіроньки-докупоньки,
А місяць угору.
Заспіваймо весняночки
Та й підемо додому.

Ой дівчино Марусинонько,
Позасівай свої стежечки,
І стежечки, і доріжечки
То рутою, то м'ятою,
Хрещатеньким барвіночком,
Запашненьким василечком.
Туди йтиме твоя матінка,
Те зілячко прогортатиме,
Марусеньку вихвалятиме.

Бігли коні під мостами
З золотими копитами,
Треба стать погадати,
Що тим коням їсти дати.

Каже зоря до місяця:
— Ой місяцю-товаришу,
Не зіходь ти раніш мене,
Зійдемо обое разом.
Освітимо небо й землю,—
Ізрадіє звір у полі,
Ізрадіє гість в дорозі.

Ой були ми в ліску,
Спіймали ми лиску —
Рудую та чубатую,
Хорошую та багатую.

Ковалики-ковалі
То великі, то малі.
А старого коваля
Посадили на коня,
А старую ковалицю
Посадили на телицю,
А малих коваленят —
На строкатих котенят,—
Поїхали!

Вередували вереднички,
Що не зварили вареничків.
Не вередуйте, вередниченьки,
Ось поваряться варениченьки.

— Ой чого ти, жайворонку,
Рано з вирію вилітав?
Ще по горах сніженьки лежать,
По долинах криженьки стоять.

— А я тії сніженьки
Крильцями розмечу,
А я тії криженьки
Ніжками потопчу!

Ой на горі жито —
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає,
Ще й ніжками чеберяє,—
Бо він зайчик!

Ой на горі просо —
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає,
Ще й ніжками чеберяє,—
Бо він зайчик!

Ой на горі гречка —
Сидить зайчик.
Сидить собі ще й моргає,
Ще й ніжками чеберяє,—
Бо він зайчик!

А лисичка бачить
Та й думає:
«Якби такі ніжки мала,
То й я б собі чеберяла,
Як той зайчик!»

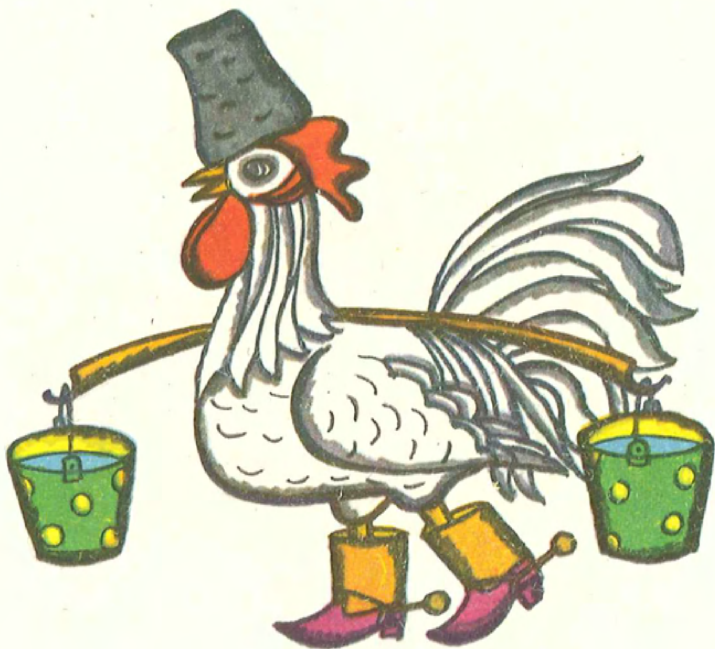

Ходить квочка
Коло кілочка,
Водить діток
Коло квіток.

Солов'ячку, пташко маленька,
Не лети вгору рано-раненько,
Та й не обтруси
Ранньої роси.
Солов'ячку-солов'ячку,
Засвищи в дуду-джоломіячку,
Наскликай собі сімсот солов'ят,
Насвищ'ять пісень повнісінький сад.

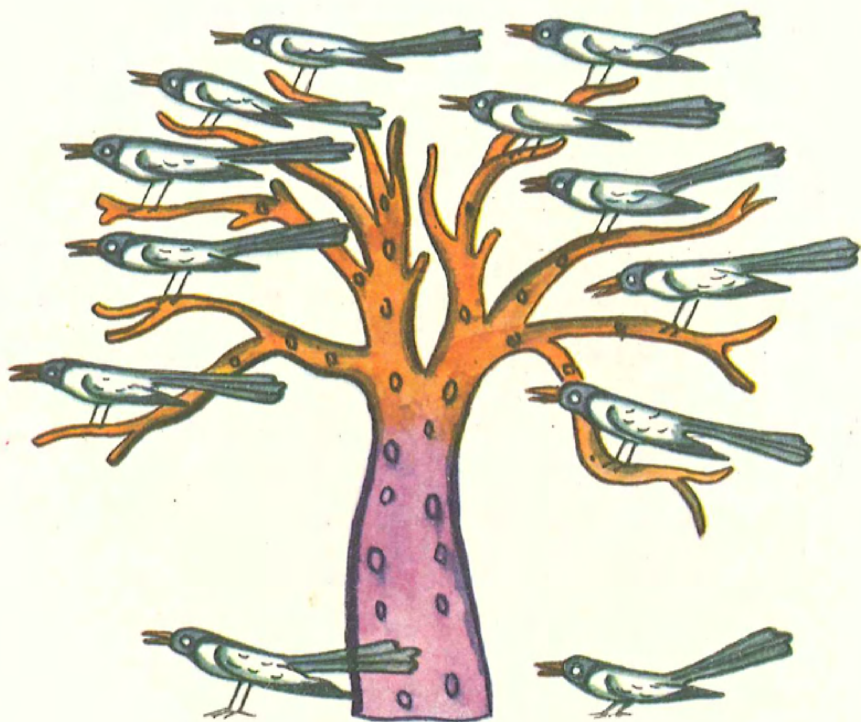

Хитру сороку
Спіймати морока,
А на сорок сорок —
Сорок морок.

А вже весна,
А вже красна, —
Не стій, вербо,
Розвивайся.
Розвий собі
Сімсот квіток,
Сімсот квіток
І чотири!

Ой котусю, котусю,
Займи нашу телусю
Та й пожени на пашу —
Дасть молочка на кашу.

На печі індик
Озувається.
До нього індичка
Озивається:
— Індиче-інде,
Ходім деінде,
Бо тут зимонька,
Мерзнуть крилонька.

А баранці-круторіжки
Скачуть собі край доріжки.

А ягнушки-клаповушки
Скачуть собі вище грушки.

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота,
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хатонька теплесенька,
Де дитина малесенька,
Там ми будем ночувати,
Дитинопьку колихати.

Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю,
Пішов котик рятувати —
За вушечко витягати.
Витяг кицю за вухо
Та посадив, де сухо.
Киця котка не баче,
Сидить собі та й плаче:
— Одна була хустина,
Та й ту в воду впустила!

Котик каже:

— Побудь тут,
А я піду знайду прут,
Та виорем нивку,
Та посієм материнку.
Материнку пожнемо
Та повезем продамо,
Тобі хустку купимо,
І запаску червоную,
І стьожечку шовковую!

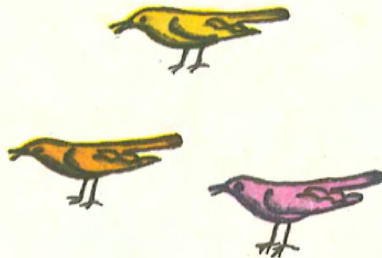

Редактор-упорядник
ЄВГЕНІЯ ГОРЕВА

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Семьсот соловьят. Украинские народные песни и потешки

(На украинском языке)

Художній редактор В. А. Кавун. Технічні редактори Т. І. Розум, М. К. Акіпова.
Коректор В. В. Богасєвський. Здано на виробництво 4.V. 1973 р. Підписано до друку
17.X. 1973 р. Формат 70×84^{1/16}. Папір офс. № 1. Фіз. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк.
7,36. Умови. друк. арк. 8,72. Тираж 50 000. Зам. № 3—1123. Ціна 79 коп. Видав-
ництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2. Головне підприємство республіканського вироб-
ничого об'єднання «Поліграфкнига» Держкомвидаву УРСР, Київ, Довженка, 3.

С 0761—205
М206(04) — 73 37—73.

УФ
С37

